

In de gemeenteraad van Castricum leven grote zorgen om de start van granuliet in het Alkmaardermeer. Het hoogheemraadschap HHNK heeft daarvoor vergunning verleend. Er is een vermoeden dat dit ten onrechte is gebeurd. Wij hebben op 28 mei het algemeen en dagelijks bestuur van HHNK toegesproken. We willen graag dat alle raadsleden in de gemeenten aangesloten bij het RAUM kennis te nemen van onze argumenten. Onderstaande inspraak tekst bevat alle informatie. We verzoeken u dit te verspreiden onder raadsleden.

Vriendelijke groet

José Smits

Tel +31 650 817151

In de raad van Castricum leven grote zorgen over de stort van granuliet in het Alkmaardermeer. Granuliet is een afvalproduct waarin poly-acrylamide is verwerkt dat uiteen kan vallen tot een toxische stof met risico's voor de volksgzondheid. Wij hebben u eerder vanuit de raad een brief geschreven en spreken u nu toe met het verzoek in te grijpen.

We doen dan vanuit een tamelijk machteloze positie. Als raadsleden worden we op straat aangesproken door bezorgde inwoners. Inwoners van Akersloot, onderdeel van gemeente Castricum, wonen naast het meer, zwemmen erin, varen erop, en eten er vis uit. Ze zijn allemaal gealarmeerd vanwege de berichten in de krant over de stort en ze spreken ons aan als raadslid. Wat hebben jullie gedaan? Wie gaf toestemming? Waarom gebeurt dit?

Het enige antwoord dat wij als raadsleden kunnen geven is: wij zijn net zo verrast, ons is niks gevraagd, wij maken ons ook zorgen en we gaan het uitzoeken voor u.

We hebben uiteraard ons college bevraagd. Die vormen namelijk samen met zes andere gemeenten de gemeenschappelijke regeling RAUM, het recreatieschap. Het college blijkt van niets te weten, hen is kennelijk niets gevraagd of voorgelegd. Het RAUM heeft ook geen eigen personeel, heeft een bedrijf ingehuurd voor de klus en die heeft kennelijk zelfstandig besloten granuliet te willen storten ipv zand zoals oorspronkelijk de bedoeling was. Het bedrijf heeft vervolgens vergunning gevraagd bij het Hoogheemraadschap. Het Hoogheemraadschap heeft de vergunning gegeven na onderzoek waaruit zou blijken dat er geen poly-acrylamide in het granuliet zit.

Wat ons dwars zit is dat het Hoogheemraadschap toen het de vergunning verleende voluit erkende dat granuliet een potentieel verdachte stof is. In het maatwerkbesluit wordt zelfs erkent dat het granuliet mogelijk weer weggehaald moet worden vanwege die toxische stof. De voorwaarde die het Hoogheemraadschap stelde was dat in een onderzoek moet worden vastgesteld of er poly-acrylamide in het granuliet zit. En omdat dat onderzoek dat niet zou hebben vastgesteld is uiteindelijk vergunning verleend.

Het vertrouwen in dat onderzoek, op basis waarvan de vergunning is verleend, lijkt misplaatst. Daarvoor zijn drie redenen:

1. het onderzoek is uitgevoerd door een belanghebbende partij, namelijk in opdracht van de aannemer.
2. De conclusie uit het onderzoek dat poly-acrylamide niet aanwezig is onjuist omdat de gebruikte meetmethode niet deugt. Dat blijkt uit een onderbouwd commentaar van onderzoeker J. Harmsen die stelt dat poly-acrylamide niet te meten valt met een extractiemethode. Een onderzoek daarnaar is in 2018 gepubliceerd door het Fraunhofer Instituut in Schmallenberg.
3. De leverancier van granuliet GIB heeft verklaard dat poly-acrylamide per definitie aanwezig is in granuliet. Het gehalte is 0,01% of 100mg/kg (in natte stof of 130mg/kg teruggerekend naar droge stof. Dat is ook bevestigd in een rapport van Arcadis.

Wij roepen u op om kennis te nemen van genoemde onderzoeken en met de informatie daaruit opnieuw te kijken naar de verleende vergunning en deze zo mogelijk te herroepen, op grond van het argument dat poly-acrylamide wel degelijk aanwezig is in het granuliet, en de stort terug te draaien.

Dorien Veldt, CDA-fractie, Jose Smits PvdA fractie gemeenteraad Castricum